

عنوان مقاله:

پویایی اجتماعی در کیفیت فضاهای شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مریم چقامیرزا - دانشگاه آزاد اسلامی سنندج، دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

سیروان بهرامی - دانشگاه آزاد اسلامی سنندج، استاد دانشگاه آزاد اسلامی سنندج دکتری تخصصی

خلاصه مقاله:

رابطه انسان - شهر را نمی توان با توجه به دیدگاه انسان شناسی، رابطه ای یکسویه به حساب آورد بلکه باید آن را چرخه ای پویا و بسیار پیچیده شمرد که به گروهی بزرگ از دگرگونی های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، تکنولوژیک و فرهنگی دامن می زند. انسان شناسی با رویکرد جامع گرای خود شاید در شهر بهترین و مناسب ترین و به یک معنی طبیعی ترین محیط را برای کار خود بیابد. عرصه عمومی مهمترین بخش شهرها و محیط های شهری است که مکان تماس، تعامل و ارتباط بین انسانها است. مردمان عصر حاضر از محیط های شهری خود خشنود نیستند. با وجود این که هنوز در مکان حضور دارند اما دیگر در آن سکونت اختیار نمی کنند. آسایش جسمی و روانی آدمی بر ارکان سه گانه آسایش، دسترسی به پناهگاه و مقاصد اجتماعی استوار است. هدف این مطالعه بررسی بهبود بخشی به شرایط زندگی در شهرهای ساخته بشر است.

کلمات کلیدی:

پویایی، کیفیت فضای شهری، کیفیت زندگی، بهشت اجتماعی، فضای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608150>

